

Afgifter, og for saa vidt der maatte forekomme Afgifter til Staten af faste Ejendomme af lignende vedvarende Karakter som de i Loven af 1913 omhandlede, men som dog ikke omfattes af nævnte Lov, hvad de dog neppe gør i alt Fald i noget Omfang af Betydning, har man, jfr. Lovforslagets § 4, ment, at disse bør indtages under Aflysningen.

Da Afgifternes Størrelse ikke staar i noget bestemt Forhold til de afgiftspligtige Ejendommens Værdi, saaledes at der kan hvile forholdsvis betydelige Afgifter paa forholdsvis smaa Ejendomme, hvis Ejere en samlet Indbetaling af Aflysningssummen mulig kunde volde Vanskelighed, foreslaas det i Lovforslagets § 2, at de Aflysningssummer, der overstiger et vist Minimumsbeløb, indbetales i et efter deres Størrelse afpasset Antal Afdrag. Den i saa Henseende i Lovforslagets § 2 foreslaaede Regel vil formentlig medføre, at Aflysningen vil kunne gennemføres uden økonomiske Vanskeligheder for nogen af Afgiftsdyerne, og uden at paa den anden Side Forholdets Afvikling udskydes over et uforholdsmæssigt langt Tidsrum.

Naar Tidspunktet for Aflysningens Paa-begyndelse er sat saa sent som April Termin 1925, er Grunden hertil den, at Amtstuerne i Begyndelsen af indeværende Aar vil have at foretage Omberegningen af Ejendomsskylden i Henhold til den nu stedfindende 5te Vurdering, og vanskelig samtidig hermed vil kunne overkomme det med den heromhandlede Aflysning forbundne Arbejde.

Reglen i Lovforslagets § 3 om, at Udstykninger og Sammenlægninger, der maatte forekomme efter Lovens Ikrafttræden, bliver uden Betydning for den Maade, hvorpaa Aflysningssummen eventuelt skal afdrages, er ligeledes begrundet i praktiske Hensyn, idet en modsat Regel vilde medføre, at der maatte finde en idelig Omberegning Sted af de i de forskellige Terminer forfaldende Aflysningssummer.

Reglen i Lovforslagets § 5 er en naturlig Følge af, at Aflysningssummerne skulle indbetales sammen med Skatterne.

Iøvrigt er det en Forudsætning, at Aflysningen med de af Lovforslaget følgende Ændringer i det hele skal foregaa efter

Reglerne i Loven af 1913, hvilket har fundet sit Udtryk i Lovforslagets § 6.

Med Hensyn til Lovforslagets finansielle Betydning skal man bemærke, at Aflysningssummen for samtlige dengang bestaaende Afgifter i den af Arvefæstekommissionen af 1. Juni 1907 under 29. Januar 1910 afgivne Betænkning anslaaes til ca. 8 Mill. Kr., hvilket Beløb dog, naar Hensyn tages til Afgifternes aarlige Beløb, jfr. Statsregnskabet, snarest synes noget lavt anslaaet. I Henhold til Loven af 1913 er afløst Afgifter af en Kapitalværdi paa noget over 1 Mill. Kr. De tilbagestaaende Afgifter maa derfor antages at have en Kapitalværdi af mindst 7 Mill. Kr., der i deres Helhed skulle indgaa i Løbet af den foreslaaede Aflysningsperiode af 5 Aar. Hvorledes Beløbet vil fordele sig mellem Aflysningsperiodens forskellige Terminer, kan ikke konstateres, før en Beregning af Afdragsperioden for de forskellige afgiftspligtige Ejendomme foreligger, men de i Lovforslagets § 2 foreslaaede Afdragsregler ville medføre, at langt de betydeligste Beløb ville indgaa i Aflysningsperiodens første Terminer.

Hvad den administrative Gennemførelse af Forslagets Bestemmelser angaar, da vil denne, som allerede ovenfor berørt, for nogle af Landets Amtstuer medføre et ret betydeligt Arbejde, dels som Følge af, at det i sin Tid i Henhold til Loven af 1913 tilvejebragte Materiale nu delvis er forældet og maa berigtiges, og dels som Følge af, at Bestemmelsen i Forslagets § 2 vil nødvendiggøre særlige Beregninger over Aflysningssummernes Fordeling mellem de forskellige Terminer, over hvilke Aflysningen strækker sig, i hvilken Forbindelse man skal hen vise til, at alene Københavns Amtstuedistrikt — som ganske vist ogsaa er det, hvor de ovenfor berørte Vanskeligheder gør sig stærkest gældende — omfatter ca. 100,000 Matr. Nr. fordelte paa ca. 30,000 Skattekonti, af hvilke ca. tre Fjerdedele formenes at være behæftede med Afgifter af den heromhandlede Art, men man har ikke ment, at dette Arbejde og de dermed eventuelt forbundne Omkostninger burde komme i Betragtning lige overfor den betydelige og varige Arbejdsbesparelse, som Forslagets Gennemførelse vil medføre, naar først Aflysningen er tilendebragt.